

21

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	053-03-45
г. дат.	8.10.2000.

14 33

ТРИДЕСЕТ И ОСМО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ И
ЗКОНОДАТЕЛСТВО СРЕЩУ КОРУПЦИЯТА

СТ А Н О В И Щ Е

на Комисията по правни въпроси и
законодателство срещу корупцията

ОТНОСНО: Определението на Конституционния съд от 19.09.2000 г., получено на 19.09.2000 г. с приложено искането на група народни представители, с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д. № 12/2000 г. за обявяване противоконституционност на отделни разпоредби от Закона за изменение и допълнение на Наказателния кодекс /ДВ, бр. 51 от 23.06.2000 г./.

На редовно заседание, проведено на 28.09.2000 г., Комисията по правни въпроси и законодателство срещу корупцията обсъди Определението на Конституционния съд от 19.09.2000 г., получено

на 19.09.2000 г. с приложено искането на група народни представители, с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д. № 12/2000 г. за обявяване противоконституционност на отделни разпоредби от Закона за изменение и допълнение на Наказателния кодекс /ДВ, бр. 51 от 23.06.2000 г./.

Постъпилото искане не е основателно. Посочените промени от Закона за изменение и допълнение на Наказателния кодекс /ДВ, бр. 51/23.06.2000 г./ не противоречат на Конституцията на Република България. В изложеното искане се твърди, че направените законодателни промени са в противоречие с конституционните принципи на демократичност, законност и на правовата държава. Изтъква се противоречие с принципи без да се посочат конкретни текстове от Конституцията, с които влизат в разрез атакуваните норми.

Комисията счита, че § 4 от ЗИДНК не е противоконституционен и изложените аргументи в искането са несъстоятелни. Законодателят е този, който преценява, кой вид деяние да издигне в престъпление и съответно каква е степента на неговата обществена опасност. Фактът, че той е преценил, че нарушението на бюджетен закон или подзаконов акт по прилагането му представлява престъпление, не е в противоречие с Конституцията. Същите аргументи се отнасят и за атакувания § 6 от ЗИДНК. Отново се касае за изключителни прерогативи на законодателя при определянето на даден вид деяние като престъпление съобразно неговата степен на обществена опасност.

По отношение на §11 не се посочават конкретни текстове, с които се нарушава Конституцията, а се изтъква като аргумент обстоятелството, че провокацията към подкуп така, както е определена като съставомерно деяние създава условия за попадане под хипотезата на чл. 307 от НК и действията на длъжностните лица, разследващи престъплението подкуп. Един такъв аргумент е повече от видно, че не съдържа основания за противоречие с Конституцията.

В изложения смисъл Комисията по правни въпроси и законодателство срещу корупцията намира, че искането е неоснователно и атакуваните текстове от ЗИДНК не противоречат на Конституцията.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА:**

/Светослав Лучников/

